

for de bestaaende Navne, idet man har ment, at forskellige Grunde (personlige saavel som økonomiske) kunne berettigge en Persons eller Slægts Ønske om at have sit Slægtnavn for sig selv, og at Frygten for, at dette ikke vil opnaas for de Navne, som erhverves ad den i Lovforslaget angivne Vej, vil kunne svække Lysten til at antage ny Slægtnavne og saaledes modvirke Bestræbelserne for at komme bort fra den herskende uheldige Navneskik — Bestræbelser, som det utvivlsomt er Lovforslagets Hovedformaal at fremme. Udvalget har derfor særlig haft sin Opmærksomhed henvendt paa at søge en Vej, ad hvilken Erhververne af de ny Navne kunde opnaa Beskyttelse imod, at de erhverves af andre. Man havde til dette Øjemed stillet et foreløbigt Forslag om en Ordning, hvorefter de stedlige Øvrigheder (f. Eks. ugentlig) indberettede til Justitsministeriet, hvilke Navne der blev begæret, saaledes at Ministeriet (som maatte føre en Fortegnelse over de tidligere erhvervede Navne) derefter afgjorde, om Begæringerne kunde tages til Følge, og bekendtgjorde de ny erhvervede Navne i Statstidenden, ligesom disse tænkes optagne i periodisk udkommende Tillæg til den i Lovforslagets § 4 omhandlede Navnefortegnelse. Under de Forhandlinger, som Udvalget derom har ført med Justitsministeren, har Ministeren imidlertid oplyst, at Hensyn til Ministeriets Personel og Lokaler ville gøre det uoverkommeligt for Ministeriet at paatage sig det forøgede Arbejde, som den antydede Ordning vilde medføre, og Udvalget har under disse Omstændigheder ikke anset det for hensigtsmæssigt at fastholde sine Ønsker i denne Retning. For dog at yde nogen Betyggelse for de ny Navne foreslaar Udvalget, at disse optages i den ommeldte Navnefortegnelse (for saa vidt de ere erhvervede, før denne udkommer) og senere i Tillæg til den, der udgives mindst en Gang aarlig, samt at de saaledes optagne Navne undtages fra at kunne erhverves af andre ved Øvrighedsbevis (Ændringsforslag Nr. 4 og 7).

Naar det foreslaas, at Tillæg skulle udgives *mindst* en Gang aarlig, ligger deri ikke nogen Nødvendighed for at foranstalte hyppigere Udgivelse; men Udvalget har ønsket at give Formuleringen en saadan Vidde, at en Forkortelse af Fristerne for de enkelte Tillægs Udgivelse — og dermed for Beskyttelsens Indtræden for de deri optagne Navne — kan foretages uden at nødvendiggøre Lovforandring, hvis Erfaringen maatte godtgøre saavel Berettigelsen af Udvalgets Ønske om en hyppigere Udgivelse som dennes Overkommelighed for Administrationen.

Ved Ændringsforslag Nr. 1, 2, 3, 5, 6 og 8 foreslaar Udvalget af redaktionelle Hensyn en Sammenlægning og Omstilling af Lovforslagets §§ 1, 2, 3 og 5, saaledes at navnlig den sidstnævnte Paragraf som Lovforslagets Hovedbestemmelse stilles i Spidsen for dette som § 1. I Forslag Nr. 1 a) er derhos Adgangen til Navneforandring ved Øvrighedsbevis foreslaet betinget af, at vedkommende (foruden at have Indfødsret) er „dansk Undersaat“ (medens Lovforslagets § 5 fordrer, at den paagældende skal være „bosiddende her i Landet“), idet det formentlig er rigtigt at aabne denne Adgang ogsaa for danske Undersaatte, der ere bosiddende i Udlandet. (Om Fremgangsmaaden i dette Tilfælde handler Forslag Nr. 12). I Lighed hermed gaar Forslag Nr. 3 ud paa at give „danske Undersaatte“ (Lovforslagets § 1: „enhver her i Landet hjemmehørende Person“) Adgang til ved Anmeldelse at erhverve Beskyttelse for bestaaende Slægtnavne; ved det nævnte Forslag foreslaar Udvalget endvidere i selve Loven at fastsætte den Tidsfrist, inden hvilken Anmeldelsen skal være indgivet til Justitsministeriet, til 1. Juli 1905 (o: 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden, jfr. Ændringsforslag Nr. 16) i Stedet for, at Lovforslagets § 1 sætter en Frist af 1 Aar fra en af Justitsministeriet udstedt Bekendtgørelse. Udvalget forudsætter i øvrigt, at Justitsministeriet ved Bekendtgørelse vil henlede Offentlighedens Opmærksomhed paa den ved Lovforslaget aabnede Adgang til ved Anmeldelse at erhverve Beskyttelse for Slægt-